

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 98/2013**
z dnia 15 stycznia 2013 r.
w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(Dz.U. L 39 z 9.2.2013, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/214 z dnia 30 listopada 2016 r.	L 34	1	9.2.2017
► <u>M2</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/215 z dnia 30 listopada 2016 r.	L 34	3	9.2.2017
► <u>M3</u>	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/216 z dnia 30 listopada 2016 r.	L 34	5	9.2.2017

sprostowane przez:

- **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 78 (98/2013)

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) NR 98/2013**

z dnia 15 stycznia 2013 r.

**w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów
materiałów wybuchowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane przepisy dotyczące udostępniania, wprowadzania, posiadania i używania substancji lub mieszanin, które mogą być użyte do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, w celu ograniczenia ich dostępności dla ogółu społeczeństwa, oraz zapewniające odpowiednie zgłaszanie podejrzanych transakcji w ramach całego łańcucha dostaw.

Niniejsze rozporządzenie nie narusza innych bardziej rygorystycznych przepisów prawa unijnego dotyczących substancji wymienionych w załącznikach.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do substancji wymienionych w załącznikach oraz mieszanin i substancji zawierających takie substancje.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:
 - a) wyrobów w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
 - b) wyrobów pirotechnicznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych⁽¹⁾, wyrobów pirotechnicznych o przeznaczeniu niekomercyjnym używanych, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, organy ścigania lub straż pożarną, wyposażenia pirotechnicznego, objętego zakresem stosowania dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków⁽²⁾, wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym lub splotek przeznaczonych do zabawek;
 - c) produktów leczniczych legalnie udostępnionych przeciętnym użytkownikom na podstawie recepty lekarskiej zgodnie z właściwym prawem krajowym.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „substancja” oznacza substancję w rozumieniu pkt 1 art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 14.6.2007. s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.1997, s. 25.

▼B

- 2) „mieszanina” oznacza mieszaninę w rozumieniu pkt 2 art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- 3) „wyrób” oznacza wyrób w rozumieniu pkt 3 art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- 4) „udostępnianie” oznacza dostarczanie, za opłatą lub bezpłatnie;
- 5) „wprowadzanie” oznacza akt wprowadzenia substancji na terytorium danego państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego lub z państwa trzeciego;
- 6) „używanie” oznacza każde przetwarzanie, opracowanie, przechowywanie, obrabianie lub mieszanie substancji, w tym wytwarzanie wyrobów lub inne wykorzystywanie;
- 7) „przeciętny użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach nie związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową;
- 8) „podejrzana transakcja” oznacza każdą transakcję dotyczącą substancji wymienionych w załącznikach – lub mieszanin lub substancji zawierających te substancje – w tym transakcje obejmujące użytkowników zawodowych, w przypadku gdy są uzasadnione powody, by podejrzewać, że dana substancja lub mieszanina jest przeznaczona do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych,
- 9) „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub podmiot publiczny albo grupę takich osób lub organów, które dostarczają produkty lub świadczą usługi na rynku;
- 10) „prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom” oznacza substancję wymienioną w załączniku I, w stężeniu wyższym niż odpowiadające określone w nim stężeniu granicznemu i obejmuje mieszaninę lub inną substancję, która zawiera taką wymienioną substancję w stężeniu wyższym niż odpowiadające stężenie graniczne.

*Artykuł 4***Udostępnianie, wprowadzanie, posiadanie i używanie**

1. Prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom nie są udostępniane przeciętnym użytkownikom, wprowadzane, posiadane ani używane przez nich.
2. Niezależnie od ust. 1, państwo członkowskie może utrzymywać lub ustanowić system pozwoleń zezwalający na udostępnianie przeciętnym użytkownikom, posiadanie lub używanie przez nich prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, pod warunkiem że przeciętny użytkownik otrzyma i na żądanie przedłoży pozwolenie na ich nabywanie, posiadanie lub używanie wydane zgodnie z art. 7 przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ten prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom będzie nabywany, posiadany lub używany.
3. Niezależnie od ust. 1 i 2 państwo członkowskie może utrzymać lub ustanowić system rejestracji zezwalający na udostępnianie przeciętnym użytkownikom, posiadanie lub używanie przez nich następujących prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, jeżeli podmiot gospodarczy, który je udostępnia, rejestruje każdą transakcję zgodnie ze szczegółowymi postanowieniami określonymi w art. 8:
 - a) nadtlenu wodoru (CAS RN 7722-84-1) w stężeniach wyższych niż stężenie graniczne określone w załączniku I, lecz nie wyższe niż 35 % wagowo;

▼B

- b) nitrometanu (CAS RN 75-52-5) w stężeniach wyższych niż stężenie graniczne określone w załączniku I, lecz nie wyższe niż 40 % wagowo;
- c) kwasu azotowego (CAS RN 7697-37-2) w stężeniach wyższych niż stężenie graniczne określone w załączniku I, lecz nie wyższe niż 10 % wagowo.
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach, które przyjmują, aby wprowadzić w życie systemy, określone w ust. 2 i 3. Powiadomienie zawiera prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, w odniesieniu do których państwo członkowskie wprowadziło wyjątek.
5. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz środków notyfikowanych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 4.
6. W przypadku gdy przeciętny użytkownik zamierza wprowadzić prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom na terytorium państwa członkowskiego, które wprowadziło odstępstwo od ust. 1 poprzez zastosowanie systemu pozwoleń zgodnie z ust. 2 lub systemu rejestracji zgodnie z ust. 3 lub z art. 17, osoba taka otrzymuje i na żądanie przedkłada właściwemu organowi pozwolenie wydane zgodnie z zasadami określonymi w art. 7, które jest ważne w tym państwie członkowskim.
7. Podmiot gospodarczy, który udostępnia prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom przeciętnemu użytkownikowi zgodnie z ust. 2, żąda, w odniesieniu do każdej transakcji, przedłożenia pozwolenia lub, w przypadku udostępnienia zgodnie z ust. 3, rejestruje transakcję zgodnie z systemem ustanowionym przez państwo członkowskie, w którym prekursor materiałów wybuchowych podlegający ograniczeniom jest udostępniony.

*Artykuł 5***Etykietowanie**

Podmiot gospodarczy, który zamierza udostępnić prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom przeciętnym użytkownikom, zapewnia – albo przyklejając odpowiednią etykietę, albo sprawdzając, że odpowiednia etykieta jest przyklejona – aby opakowanie wyraźnie wskazywało, że nabycie, posiadanie lub używanie prekursora materiałów wybuchowych podlegającego ograniczeniom przez przeciętnych użytkowników podlega ograniczeniom, określonym w art. 4 ust. 1, 2 i 3.

*Artykuł 6***Swobodny przepływ**

Bez uszczerbku dla art. 1 akapit drugi i dla art. 13 oraz o ile niniejsze rozporządzenie lub inne akty prawne Unii nie stanowią inaczej, państwa członkowskie, w związku z zapobieganiem nielegalnemu wytwarzaniu materiałów wybuchowych, nie zabraniają, nie ograniczają ani nie utrudniają udostępniania:

- a) substancji wymienionych w załączniku I, w stężeniach nie wyższych niż stężenie graniczne w nim określone; lub
- b) substancji wymienionych w załączniku II.

▼B*Artykuł 7***Pozwolenia**

1. Każde państwo członkowskie, które wydaje pozwolenia przeciętnym użytkownikom mającym uzasadniony interes, aby nabyć, wprowadzać, posiadać lub używać prekursorów materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, ustanawia przepisy dotyczące udzielania pozwoleń przewidzianych w art. 4 ust. 2 i 6. Rozpatrując wniosek o udzielenie pozwolenia, właściwy organ państwa członkowskiego uwzględnia wszystkie istotne okoliczności, a w szczególności zgodność z prawem zamierzonego użycia substancji. Pozwolenia odmawia się, jeżeli istnieją uzasadnione powody, by wątpić w to, że zamierzone użycie jest zgodne z prawem lub że użytkownik zamierza użyć substancji do celu zgodnego z prawem.
2. Właściwy organ może zdecydować, w jaki sposób ograniczyć ważność pozwoleń: poprzez jednorazowe lub wielokrotne użycie w okresie nieprzekraczającym trzech lat. Właściwy organ może zobowiązać posiadacza pozwolenia do wykazania, aż do wyznaczonego wygaśnięcia pozwolenia, że warunki, na których pozwolenie zostało przyznane, są nadal spełnione. W pozwoleniu wymienia się prekursorów materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, w odniesieniu do których zostało wydane pozwolenie.
3. Właściwe organy mogą zażądać od wnioskodawców uiszczenia opłaty za wniosek o udzielenie pozwolenia. Opłata ta nie przekracza kosztów rozpatrzenia wniosku.
4. Pozwolenie może zostać zawieszona lub cofnięta przez właściwy organ w przypadkach, w których istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że warunki, na jakich pozwolenie zostało udzielone, nie są już spełniane.
5. Odwołania od jakiegokolwiek decyzji właściwego organu, jak również spory dotyczące spełnienia warunków pozwolenia, rozpatruje odpowiedni organ odpowiedzialny na mocy prawa krajowego.
6. Pozwolenia udzielone przez właściwe organy danego państwa członkowskiego mogą być uznawane w innych państwach członkowskich. Przed dniem 2 września 2014 r. Komisja sporządza, po konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Prekursorów, wytyczne na temat szczegółów technicznych pozwoleń, by ułatwić wzajemne uznawanie pozwoleń. Wytyczne te zawierają także informacje na temat tego, jakie dane mają znajdować się w ważnych pozwoleńiach na wprowadzanie prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, w tym projekt formatu takich pozwoleń.

*Artykuł 8***Rejestracja transakcji**

1. Do celów rejestracji zgodnie z art. 4 ust. 3, przeciętni użytkownicy legitymują się urzędowym dokumentem identyfikacyjnym.
2. Rejestr zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko, adres i w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny przeciętnego użytkownika albo rodzaj i numer dokumentu identyfikacyjnego;
 - b) nazwę substancji lub mieszaniny, w tym jej stężenie;

▼ B

- c) ilość substancji lub mieszaniny;
- d) zamierzone użycie substancji lub mieszaniny zadeklarowane przez przeciętnego użytkownika;
- e) datę i miejsce transakcji;
- f) podpis przeciętnego użytkownika.

3. Rejestr przechowywany jest przez okres pięciu lat od dnia zawarcia transakcji. W tym okresie rejestr udostępniany jest do inspekcji na żądanie właściwych organów.

4. Rejestr prowadzony jest w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku i jest udostępniany do inspekcji w każdym momencie w okresie przewidzianym w ust. 3. Wszelkie dane przechowywane elektronicznie:

- a) zgadzają się z formatem i treścią odnośnych dokumentów papierowych; oraz
- b) są bezpośrednio dostępne w każdym momencie przez cały okres przewidziany w ust. 3.

*Artykuł 9***Zgłaszanie podejrzanych transakcji, zniknięcia i kradzieży**

1. Podejrzane transakcje dotyczące substancji wymienionych w załącznikach – lub dotyczące mieszanin lub substancji zawierających te substancje – podlegają zgłoszeniu zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Każde państwo członkowskie ustanawia jeden krajowy punkt kontaktowy lub większą ich liczbę, wyraźnie podając ich numery telefonu i adresy poczty elektronicznej na potrzeby zgłaszania podejrzanych transakcji.

3. Podmioty gospodarcze mogą zastrzec sobie prawo do odmowy podejrzanej transakcji oraz dokonują zgłoszenia transakcji lub próby dokonania transakcji bez zbędnej zwłoki, obejmującego w miarę możliwości informacje o tożsamości klienta, krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego, w którym transakcja została dokonana lub próbowano jej dokonać, jeśli mają uzasadnione powody, by sądzić, że proponowana transakcja dotycząca co najmniej jednej substancji wymienionej w załącznikach, lub dotycząca mieszaniny lub substancji zawierającej tę substancję, jest podejrzaną transakcją, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, a w szczególności w przypadku gdy potencjalny klient:

- a) wydaje się niepewny, jak użyje substancji lub mieszaniny;
- b) wydaje się niezaznajomiony z zamierzonym użyciem substancji lub mieszaniny lub nie może go w wiarygodny sposób wyjaśnić;

▼B

- c) zamierza nabyć substancje w ilości, kombinacjach lub stężeniach nietypowych dla użytku własnego;
- d) nie chce potwierdzić swojej tożsamości lub podać miejsca zamieszkania; lub
- e) nalega na skorzystanie z nietypowych metod płatności, w tym płatności dużą ilością gotówki.

4. Podmioty gospodarcze zgłaszają także zniknięcia i kradzieże znacznych ilości substancji wymienionych w załącznikach – oraz mieszanin lub substancji zawierających te substancje – krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego, w którym zniknięcie lub kradzież miały miejsce.

5. W celu ułatwienia współpracy między właściwymi organami oraz podmiotami gospodarczymi Komisja, po konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Prekursorów, sporządzi przed dniem 2 września 2014 r. wytyczne, by wspomóc łańcuch dostaw substancji chemicznych i, w stosownych przypadkach, właściwe organy. Wytyczne te będą zawierać w szczególności:

- a) informacje, w jaki sposób rozpoznać i zgłosić podejrzaną transakcję, w szczególności w odniesieniu do stężeń lub ilości substancji wymienionych w załączniku II, poniżej których zwykle niepotrzebne są żadne działania;
- b) informacje, w jaki sposób rozpoznać i zgłosić przypadki zniknięcia i kradzieży znacznych ilości;
- c) inne informacje, które mogą zostać uznane za użyteczne.

Komisja regularnie aktualizuje wytyczne.

6. Właściwe organy zapewniają, aby wytyczne przewidziane w ust. 5 były regularnie rozpowszechniane w sposób uznany za odpowiedni przez właściwe organy, zgodnie z celami wytycznych.

*Artykuł 10***Ochrona danych**

Państwa członkowskie zapewniają, aby przetwarzanie danych osobowych prowadzone w związku z zastosowaniem niniejszego rozporządzenia było zgodne z dyrektywą 95/46/WE. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, aby przetwarzanie danych osobowych niezbędnych do udzielenia pozwolenia na mocy art. 4 ust. 2 i 6 i art. 7 niniejszego rozporządzenia lub do rejestracji transakcji na mocy art. 4 ust. 3 i art. 8 i 17 niniejszego rozporządzenia oraz do zgłaszania podejrzanym transakcji na mocy art. 9 niniejszego rozporządzenia było zgodne z dyrektywą 95/46/WE.

*Artykuł 11***Sankcje**

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

▼B*Artykuł 12***Zmiany załączników**

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 14, w odniesieniu do zmian stężeń granicznych w załączniku I, o ile jest to konieczne w celu uwzględnienia tendencji w zakresie nielegalnego używania substancji jako prekursorów materiałów wybuchowych lub na podstawie badań i testów, a także w odniesieniu do dodawania substancji w załączniku II, w przypadku gdy jest to konieczne w celu uwzględnienia tendencji w zakresie nielegalnego używania substancji jako prekursorów materiałów wybuchowych. Komisja w ramach przygotowań aktów delegowanych stara się przeprowadzać konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w szczególności z sektorem chemicznym i detalicznym.

Jeżeli, w przypadku nagłej zmiany oceny ryzyka związanego z niezgodnym z przeznaczeniem wykorzystaniem substancji do wytwarzania nielegalnych materiałów wybuchowych, zachodzi szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem ma zastosowanie procedura, o której mowa w art. 15.

2. Komisja przyjmuje oddzielny akt delegowany w odniesieniu do każdej zmiany stężenia granicznego w załączniku I i każdej nowej substancji dodawanej do załącznika II. Każdy akt delegowany oparty jest na analizie wykazującej, że żadna zmiana nie prowadzi do nieproporcjonalnych obciążeń podmiotów gospodarczych lub konsumentów, przy uwzględnieniu celów, które mają być realizowane.

*Artykuł 13***Klauzula ochronna**

1. W przypadku gdy dane państwo członkowskie ma uzasadnione powody, by sądzić, że konkretna substancja niewymieniona w załącznikach mogłaby zostać użyta do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, może ono ograniczyć udostępnianie, posiadanie i używanie tej substancji – lub dowolnej mieszaniny lub substancji zawierającej tę substancję – lub zabronić jej udostępniania, lub może określić, że należy zgłaszać podejrzone transakcje dotyczące tej substancji zgodnie z art. 9.

2. W przypadku gdy dane państwo członkowskie ma uzasadnione powody, by sądzić, że konkretna substancja wymieniona w załączniku I mogłaby zostać użyta do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych w niższym stężeniu niż stężenie graniczne określone w załączniku I, może ono jeszcze bardziej ograniczyć udostępnianie, posiadanie i używanie tej substancji lub zabronić jej udostępniania przez określenie niższego stężenia granicznego.

3. W przypadku gdy dane państwo członkowskie ma uzasadnione powody, by ustalić stężenie graniczne, powyżej którego substancja wymieniona w załączniku II powinna podlegać ograniczeniom, w innym wypadku stosując prekursory materiałów wybuchowych podlegające ograniczeniom, może ono ograniczyć udostępnianie, posiadanie i używanie tej substancji lub zabronić jej udostępniania przez określenie maksymalnego dopuszczalnego stężenia.

4. Państwo członkowskie wprowadzające ograniczenia lub zakazy w odniesieniu do substancji zgodnie z przepisami w ust. 1, 2 lub 3 niezwłocznie informuje o tym Komisję i inne państwa członkowskie, podając powody tej decyzji.

▼B

5. W świetle informacji przekazanych na mocy ust. 4 Komisja niezwłocznie analizuje, czy należy przygotować zmiany załączników zgodnie z art. 12 ust. 1 lub czy przygotować wniosek ustawodawczy mający na celu zmianę załączników. Zainteresowane państwa członkowskie w stosownych przypadkach zmieniają lub uchylają środki krajowe, aby uwzględnić wszelkie takie zmiany załączników.

6. Nie później niż dnia 2 czerwca 2013 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich istniejących krajowych środkach, ograniczających lub zakazujących udostępnianie, posiadanie i używanie substancji lub dowolnej mieszaniny lub substancji zawierającej tę substancję ze względu na możliwość użycia ich do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych.

*Artykuł 14***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12, powierza się Komisji na okres 5 lat od dnia 1 marca 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Staje się ona skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność obowiązujących już aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 15***Tryb pilny**

1. Akty delegowane przyjęte na podstawie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie, dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując akt delegowany Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, podaje się powody zastosowania trybu pilnego.

▼B

2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 5. W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po doręczeniu przez Parlament Europejski lub Radę decyzji o sprzeciwie.

*Artykuł 16***Przepisy przejściowe**

Posiadanie i używanie przez przeciętnych użytkowników prekursorów materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom jest dozwolone do dnia 2 marca 2016 r.

*Artykuł 17***Istniejące systemy rejestracji**

Państwa członkowskie, które w dniu 1 marca 2013 r. posiadają system zobowiązujący podmioty gospodarcze, które udostępniają przeciętnym użytkownikom prekursory materiałów wybuchowych podlegających ograniczeniom, do rejestrowania transakcji, mogą wprowadzić odstępstwo od art. 4 ust. 1 lub 2 poprzez zastosowanie takiego systemu rejestracji zgodnie z art. 8 do niektórych lub wszystkich substancji wymienionych w załączniku I. Zasady ustanowione w art. 4 ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.

*Artykuł 18***Przegląd**

1. Do dnia 2 września 2017 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym analizuje:

- a) wszelkie problemy, które pojawiły się w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) konieczność i wykonalność dalszego wzmocnienia i harmonizacji systemu w kontekście zagrożenia bezpieczeństwa publicznego spowodowanego terroryzmem i inną poważną działalnością przestępczą, z uwzględnieniem doświadczeń państw członkowskich w stosowaniu niniejszego rozporządzenia – w tym wszelkich stwierdzonych luk bezpieczeństwa, biorąc pod uwagę koszty i korzyści dla państw członkowskich, podmiotów gospodarczych i innych odpowiednich podmiotów;
- c) konieczność i wykonalność rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, aby objąć nim zawodowych użytkowników, przy uwzględnieniu obciążeń nakładanych na podmioty gospodarcze i celu niniejszego rozporządzenia;
- d) konieczność i wykonalność włączenia niesklasyfikowanych prekursorów materiałów wybuchowych do przepisów w sprawie zgłaszania podejrzanych transakcji, zniknięć i kradzieży.

2. Do dnia 2 marca 2015 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące możliwości przeniesienia odpowiednich przepisów dotyczących azotanu amonu z rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 do niniejszego rozporządzenia.

▼B

3. W stosownych przypadkach w świetle sprawozdań, o których mowa ust. 1 i 2, Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu odpowiednią zmianę niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 września 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Substancje, które nie są udostępniane przeciętnym użytkownikom, także w mieszaninach lub substancjach zawierających te substancje, chyba że stężenie jest równe stężeniom granicznym określonym poniżej lub od nich niższe

Nazwa substancji i numer przypisany substancji przez Chemical Abstracts Service (CAS RN)	Stężenie graniczne	Kod w Nomenklaturze scalonej (NS) odrębnego związku chemicznego odpowiadającego wymogom uwagi 1 odpowiednio do działu 28 lub 29 NS ⁽¹⁾	Kod w Nomenklaturze scalonej (NS) mieszaniny bez składników (np. rtęć, metale szlachetne, metale ziem rzadkich lub substancje radioaktywne), które przesądziłyby o klasyfikacji według innego kodu NS ⁽¹⁾
Nadtlenek wodoru (CAS RN 7722-84-1)	12 % wagowo	2847 00 00	3824 90 97
Nitrometan (CAS RN 75-52-5)	30 % wagowo	2904 20 00	3824 90 97
Kwas azotowy (CAS RN 7697-37-2)	3 % wagowo	2808 00 00	3824 90 97
Chloran potasu (CAS RN 3811-04-9)	40 % wagowo	2829 19 00	3824 90 97
Nadchloran potasu (CAS 7778-74-7)	40 % wagowo	2829 90 10	3824 90 97
Chloran sodu (CAS RN 7775-09-9)	40 % wagowo	2829 11 00	3824 90 97
Nadchloran sodu (CAS 7601-89-0)	40 % wagowo	2829 90 10	3824 90 97

▼C1

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

▼ **B**

ZAŁĄCZNIK II

Substancje, także w mieszaninach lub w substancjach, w odniesieniu do których podejrzane transakcje podlegają zgłoszeniu

Nazwa substancji i numer przypisany substancji przez Chemical Abstracts Service (CAS RN)	► M1 Kod w Nomenklaturze scalonej (NS) (1) ◀	Kod w Nomenklaturze scalonej (NS) mieszaniny bez składników (np. rtęć, metale szlachetne, metale ziem rzadkich lub substancje radioaktywne), które przesądziłyby o klasyfikacji według innego kodu NS (1)
Urotropina (CAS RN 100-97-0)	2921 29 00	3824 90 97
Kwas siarkowy (CAS RN 7664-93-9)	2807 00 10	3824 90 97
Aceton (CAS RN 67-64-1)	2914 11 00	3824 90 97
Azotan potasu (CAS RN 7757-79-1)	2834 21 00	3824 90 97
Azotan sodu (CAS RN 7631-99-4)	3102 50 10 (naturalny) 3102 50 90 (inny niż naturalny)	3824 90 97 3824 90 97
Azotan wapnia (CAS RN 10124-37-5)	2834 29 80	3824 90 97
Azotan wapniowo amonowy (CAS RN 15245-12-2)	3102 60 00	3824 90 97
Azotan amonu (CAS RN 6484-52-2) [w stężeniu 16 % wyrażonym stosunkiem wagi azotu do azotanu amonu lub wyższym]	3102 30 10 (w roztworze wodnym) 3102 30 90 (pozostałe)	3824 90 97
▼ M3 Magnez, <i>proszek</i> (CAS RN 7439-95-4) (2) (3)	ex 8104 30 00	
▼ M2 Azotan magnezu, sześciowodny (CAS RN 13446-18-9)	2834 29 80	3824 90 96
▼ M1 Aluminium, <i>proszek</i> (CAS RN 7429-90-5) (2) (3)	ex 7603 10 00 ex 7603 20 00	

▼ **B**

► **C1** (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/97. ◀

► **M1** (2) O rozmiarach cząsteczek mniejszych niż 200 µm.

(3) Jako substancja lub w mieszaninach zawierających 70 % masy lub więcej aluminium lub magnezu. ◀